

ଓଡ଼ିଶା ବିଭୀୟ ଦାୟିତ୍ୱବୋଧ ଓ ବଜେଟ୍ ପରିଚାଳନା ଆଇନ୍ - ୨୦୦୫ କ'ଣ ଓ କାହିଁକି ?

ଡକ୍ଟର ସିଦ୍ଧାର୍ଥ କାନୁନ୍‌ଗୋ

ବହୁଚର୍ଚ୍ଚିତ ଓଡ଼ିଶା ବିଭୀୟ ଦାୟିତ୍ୱବୋଧ ଓ ବଜେଟ୍ ପରିଚାଳନା ବିଲ୍ ୨୦୦୫ ଏପ୍ରିଲ ୫ ତାରିଖ ଦିନ ବିଧାନସଭାର ଅନୁମୋଦନ ଲାଭ କରିଛି । ଇତିମଧ୍ୟରେ ଏହା ମାନ୍ୟବର ରାଜ୍ୟପାଳଙ୍କ ସ୍ୱୀକୃତି ମଧ୍ୟ ଲାଭ କରି ଆଇନରେ ପରିଣତ ହୋଇଛି । ଏଠାରେ ଏକ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିବା ସ୍ୱାଭାବିକ ଯେ ବିଭୀୟ ଦାୟିତ୍ୱବୋଧ ଓ ବଜେଟ୍ ପରିଚାଳନା ଆଇନ କ'ଣ ଏବଂ ଏହାଦ୍ୱାରା ଓଡ଼ିଶାର ସ୍ୱାର୍ଥରକ୍ଷା କିପରି ହୋଇପାରିବ ? ଏ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରିବାକୁ ହେଲେ ଏକ ତଥ୍ୟଭିତ୍ତିକ ଅନୁଶୀଳନର ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି ।

ଗୋଟିଏ ରାଜ୍ୟର ରାଜସ୍ୱ ସାଧାରଣତଃ ଆୟ ରାଜସ୍ୱ ଖର୍ଚ୍ଚକୁ ମେଣ୍ଟାଇବା ଆବଶ୍ୟକ ବା ରାଜସ୍ୱ ଖର୍ଚ୍ଚଠାରୁ ଅଧିକ ହେବା ଉଚିତ । ଏହାଦ୍ୱାରା ଉନ୍ନୟନମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଅଣାଯାଉଥିବା ଅର୍ଥ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ବିନିଯୋଗ ହୋଇ ପୁଞ୍ଜି ସୃଷ୍ଟି କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ । ମାତ୍ର ଏହି ବାସ୍ତବ ସତ୍ୟଟିକୁ କୌଣସି ଲୋକପ୍ରିୟ ସରକାର ହୁଏତ ଗ୍ରହଣ କଲେ ନାହିଁ । ଫଳ ସ୍ୱରୂପ ୧୯୮୦-୮୧ ମସିହାରେ ୭୪.୫୦ କୋଟି ଟଙ୍କାର ବଳକା ରାଜସ୍ୱ ଥିବା ଏହି ରାଜ୍ୟ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଏକ ନିଅଣ୍ଟିଆ ରାଜସ୍ୱ ରାଜ୍ୟରେ ପରିଣତ ହୋଇଛି । ୧୯୯୯-୨୦୦୦ ମସିହାରେ ରାଜସ୍ୱ ନିଅଣ୍ଟ ଆଶାତୀତ ଭାବରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇ ୨୫୭୪.୧୯ କୋଟି ଟଙ୍କାରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲା । ମାତ୍ର ସରକାର ଇତିମଧ୍ୟରେ କିଛି ସକାରାତ୍ମକ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରିବାରୁ ୨୦୦୫-୦୬ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ ବଜେଟ୍ ଆକଳନ ଅନୁସାରେ ରାଜସ୍ୱ ନିଅଣ୍ଟ ୧୦୯୦.୭୨ କୋଟି ଟଙ୍କା ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ଧ୍ୱଂସାଭିମୁଖୀ ଅର୍ଥନୀତିକୁ ସଜାଡ଼ିବା ପାଇଁ ଏହି ସାମୟିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ । ଏଥିପାଇଁ ନିରନ୍ତର ଉଦ୍ୟମ ଆବଶ୍ୟକ । ଖାଲି ଯେ ରାଜସ୍ୱ ନିଅଣ୍ଟ ବୃଦ୍ଧି ପାଉଛି ତାହା ନୁହେଁ, ଏହି ରାଜସ୍ୱ ନିଅଣ୍ଟକୁ ପ୍ରତିହତ କରିବା ପାଇଁ ଉନ୍ନୟନ ମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟପାଇଁ ଅଣାଯାଉଥିବା ରାଶିକୁ ସରକାର ବାଧ୍ୟ ହୋଇ ବିନିଯୋଗ କରୁଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ଏକ ଉଦାହରଣ ଦେଲେ ଆମର କଥାଟି ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ । ୧୯୯୯-୨୦୦୦ ମସିହା ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ ଅଣାଯାଉଥିବା ରାଶିର ପ୍ରାୟ ୬୯ ପ୍ରତିଶତ ସେହିବର୍ଷର ରାଜସ୍ୱ ନିଅଣ୍ଟକୁ ପ୍ରତିହତ କରିବାପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ

୨୦୦୩-୦୪ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ ମୋଟ ରାଶିର ୨୯ ପ୍ରତିଶତ ରାଜସ୍ୱ ନିଅଣ୍ଟକୁ ଭରଣା କରିବାକୁ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥିଲା । ଏକଥା ସ୍ୱୀକାର୍ଯ୍ୟ ଯେ ରାଜସ୍ୱ ନିଅଣ୍ଟ ପ୍ରତିବର୍ଷ ବଢ଼ୁଥିବାରୁ ଓ ବିଭିନ୍ନ ଉନ୍ନୟନମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟପାଇଁ ଅଣାଯାଉଥିବା ରାଶିର ଏକ ପ୍ରମୁଖାଂଶ ଏହି ରାଜସ୍ୱ ନିଅଣ୍ଟକୁ ପ୍ରତିହତ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଥିବାରୁ ଉନ୍ନୟନମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଅର୍ଥର ଆବଶ୍ୟକତା ବଢ଼ି ବଢ଼ି ଚାଲିଛି ।

ଏଠାରେ ଆଉ ଏକ ଦିଗପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟି ଦେବାକୁ ହେବ । ୧୯୮୦-୮୧ ମସିହାରେ ରାଜ୍ୟର ରାଜସ୍ୱର ମୋଟ ରାଜସ୍ୱ ପ୍ରାପ୍ତିର ୨୦୬ ପ୍ରତିଶତ ଥିବାବେଳେ ୨୦୦୩-୦୪ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ ଏହା ୩୩୫ ପ୍ରତିଶତ ଅଟେ । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ଦେଶବାସୀଙ୍କୁ ହେଲେ ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ ପୁଞ୍ଜି ନିର୍ମାଣ ଖର୍ଚ୍ଚ ମଧ୍ୟ କମିବାରେ ଲାଗିଛି । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ୧୯୮୦-୮୧ ମସିହାରେ ପୁଞ୍ଜି ଖର୍ଚ୍ଚ (Capital Expenditure) ମୋଟ ଖର୍ଚ୍ଚର ୨୧ ପ୍ରତିଶତ ଥିବାବେଳେ ୨୦୦୩-୦୪ ମସିହା ବେଳକୁ ଏହା କମି ପାଞ୍ଚ ପ୍ରତିଶତରେ ପହଞ୍ଚିଲାଣି ।

ଓଡ଼ିଶାର ଭୌଗଳିକ ଅବସ୍ଥିତି ଯୋଗୁଁ ଏହା ପ୍ରାୟ ପ୍ରତିବର୍ଷ ବାତ୍ୟା, ବନ୍ୟା ଓ ମରୁଡ଼ି ଆଦି କୌଣସି ନା କୌଣସି ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟର ସମ୍ମୁଖୀନ । ଏହା ସାଙ୍ଗକୁ ଦରମା, ପେନ୍‌ସନ, ସୁଧଦେୟ ଓ ରଣ ପିଠ ପରିମାଣ ରାଜ୍ୟର ମୋଟ ରାଜସ୍ୱକୁ ମଧ୍ୟ ଟପି ଗଲାଣି । ଏଠାରେ ସୂଚାଇ ଦେବା ଉଚିତ ହେବ ଯେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ରାଜ୍ୟର ରାଜସ୍ୱର ହାରାହାରି ୩୦୦୦ କୋଟି ଟଙ୍କାକୁ ବୃଦ୍ଧି ପାଉଛି । ଏହି ପଦିଏ କଥାରୁ ରାଜ୍ୟ ଅର୍ଥନୀତିରେ ଭୟାବରତା ବିଷୟରେ ବେଶ୍ କିଛି ଅନୁମାନ କରିହେବ ।

ଆବଶ୍ୟକ ଆମ ରାଜ୍ୟ ଯେ ଏକୃଷିଆ ଆର୍ଥିକ ଦୁରବସ୍ଥାରେ ସମ୍ମୁଖୀନ - ଏକଥା କେହି କହୁ ନାହିଁ, ଓଡ଼ିଶା ଭଳି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବହୁ ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟ ରାଜ୍ୟସ୍ତରରେ ପଡ଼ିଛନ୍ତି । ଏହି ଆର୍ଥିକ ସଂକଟରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇବା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ଅର୍ଥ ସଚିବମାନଙ୍କର ୨୦୦୩ ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ ୧ ତାରିଖରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ବୈଠକରେ ବିଚାରବିମର୍ଷ କରାଯାଇଥିଲା ।

ତଦନୁସାରେ ଭାରତୀୟ ରିଜର୍ଭ ବ୍ୟାଙ୍କ ସମସ୍ତଙ୍କ ଅବଗତି ନିମନ୍ତେ ବିଭୀୟ ଦାୟିତ୍ବବୋଧ ଓ ବଜେଟ୍ ପରିଚାଳନା ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ଏକ ମତେଲ୍ ବିଲ୍ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ । ଏଠାରେ ସୂଚାଇ ଦେବା ଉଚିତ ହେବ ଯେ ଭାରତ ସରକାର ୨୦୦୩ ମସିହାଠାରୁ ବିଭୀୟ ଦାୟିତ୍ବବୋଧ ଓ ବଜେଟ୍ ପରିଚାଳନା ଆଇନ୍ ପ୍ରଣୟନ କରିଛନ୍ତି । ଏତଦ୍ବ୍ୟତୀତ ପଞ୍ଜାବ, ଗୁଜରାଟ, କେରଳ, ତାମିଲନାଡୁ, ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ଓ ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ବିଭୀୟ ଦାୟିତ୍ବବୋଧ ଓ ବଜେଟ୍ ପରିଚାଳନା ଆଇନ ପ୍ରଣୟନ କରିଛନ୍ତି ।

ଇତିମଧ୍ୟରେ ଦ୍ଵାଦଶ ଅର୍ଥ କମିଶନଙ୍କ ରିପୋର୍ଟ ଆମର ହସ୍ତଗତ ହୋଇଛି । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବହୁ କଥା ମଧ୍ୟରେ କମିଶନ ବିଭୀୟ ଦାୟିତ୍ବବୋଧ ଓ ବଜେଟ୍ ପରିଚାଳନା ଆଇନ ପ୍ରଣୟନ କରିବାକୁ ସୁପାରିଶ କରିଛନ୍ତି । କମିଶନ ଅନେକ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ରଣଛାଡ଼ ଓ ରଣ ପୁନର୍ବିନ୍ୟାସ ପାଇଁ କିଛି ସର୍ତ୍ତ ଆରୋପ କରିଛନ୍ତି । ଏହିସବୁ ସୁବିଧା ହାସଲ କରିବାକୁ ହେଲେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ରାଜ୍ୟ ବିଭୀୟ ଦାୟିତ୍ବବୋଧ ଓ ବଜେଟ୍ ପରିଚାଳନା ବିଲ୍ ଆଇନ ପ୍ରଣୟନ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ବୋଲି କମିଶନ ତାଙ୍କ ରିପୋର୍ଟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ।

ଦ୍ଵାଦଶ ଅର୍ଥ କମିଶନ ତାଙ୍କ ରିପୋର୍ଟରେ ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ରଣଛାଡ଼ ପାଇଁ ଏକ ବ୍ୟାପକ ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛନ୍ତି । ଓଡ଼ିଶା କ୍ଷେତ୍ରରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଉପାୟରେ ୩୬୩୨.୫୭ କୋଟି ଟଙ୍କା ରଣ ଛାଡ଼ ପାଇଁ କମିଶନ ପ୍ରସ୍ତାବ ରଖିଛନ୍ତି ।

(କୋଟି ଟଙ୍କା ହିସାବରେ)

୧. ପୁନର୍ବିନ୍ୟାସ ମାଧ୍ୟମରେ ମୂଳ ରଣ ୮୭୨.୮୫ ପରିଶୋଧ ହ୍ରାସ
୨. ତା.୧.୦୪.୦୫ରିଖ ସୁଦ୍ଧା ବାକିଥିବା ଉଚ୍ଚହାର କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ରଣ ଯଥା ୯ ପ୍ରତିଶତରୁ ୧୩.୦୫ ପ୍ରତିଶତ ସୁଧହାରକୁ ଆଣିବା (ଏଥିପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ରାଜ୍ୟକୁ ବିଭୀୟ ଦାୟିତ୍ବବୋଧ ଓ ବଜେଟ୍ ପରିଚାଳନା ବିଲ୍ ପ୍ରଣୟନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ) । ୧୦୦୮.୩୪
୩. ଧୀରେ ଧୀରେ ରାଜସ୍ଵ ନିଅଣ୍ଟକୁ କମାଇ ୨୦୦୮-୦୯ ସୁଦ୍ଧା ଏହାକୁ ଯଦି ଶୂନ୍ୟ କରାଯାଏ ତାହା ହେଲେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରଣଛାଡ଼ ୧୭୫୧.୨୯

ମୋଟ

୩୬୩୨.୫୭

କମିଶନ ଏକଥା ମଧ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଯେଉଁ ରାଜ୍ୟ ଯେଉଁ ଦିନଠାରୁ ଏହି ଆଇନ୍ ପ୍ରଣୟନ କରିବେ, ସେହି ଦିନଠାରୁ ଏହି ସୁବିଧା ପାଇବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ବିବେଚିତ ହେବେ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମେ ବିଭୀୟ ଦାୟିତ୍ବବୋଧ ଓ ବଜେଟ୍ ପରିଚାଳନା ଆଇନ୍ରେ ଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉପରେ କିଛି ଆଲୋଚନା କରିବା । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବହୁ କଥା ମଧ୍ୟରେ ଉକ୍ତ ଆଇନ୍ରେ ମୁଖ୍ୟତଃ ବିଧାନସଭାରେ ଆଗତ ହେବାକୁ ଥିବା ମଧ୍ୟମକାଳୀନ ଆର୍ଥିକ ଯୋଜନା, ଆର୍ଥିକ ପରିଚାଳନା ନିୟମ, ଆର୍ଥିକ ପରିଚାଳନା ଲକ୍ଷ୍ୟ, ଆର୍ଥିକ ସ୍ଵଚ୍ଛତା ପାଇଁ ପଦକ୍ଷେପ, ଆର୍ଥିକ ବୋର୍ଡର ସ୍ଵୀକୃତି ଇତ୍ୟାଦି ଉପରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଛି ।

ଆଇନର ତୃତୀୟ ପରିଚ୍ଛେଦରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ଯେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷ ବିଧାନସଭାରେ ବଜେଟ୍ ଆଗତ କଲାବେଳେ ଏକ ମଧ୍ୟମକାଳୀନ ଆର୍ଥିକ ଯୋଜନା ମଧ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବେ । ଏହି ମଧ୍ୟମକାଳୀନ ଆର୍ଥିକ ଯୋଜନା ଆଗାମୀ ତିନି ବର୍ଷ ପାଇଁ ରାଜସ୍ଵ ନିଅଣ୍ଟ, ଖୋଲାବଜାର ରଣ ସମେତ ପୁଞ୍ଜି ପ୍ରାପ୍ତିର ବିନିଯୋଗ ଦ୍ଵାରା ଉନ୍ନୟନମୂଳକ ସମ୍ପତ୍ତି ସୃଷ୍ଟି, ସରକାରଙ୍କ ମଧ୍ୟମକାଳୀନ ଆର୍ଥିକ ଯୋଜନା ଲକ୍ଷ୍ୟ, ଗ୍ୟାରେଣ୍ଟି ଓ ବିନିଯୋଗ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିଭିନ୍ନ ସରକାରୀ ନୀତି, ଯାହାର ବଜେଟ୍ ଉପରେ ଏକ ସୁଦୂରପ୍ରସାରୀ ପ୍ରଭାବ ଅଛି ସେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପର୍ଯ୍ୟାଲୋଚନା କରିବ ।

ଆଇନର ଚତୁର୍ଥ ପରିଚ୍ଛେଦରେ ଆର୍ଥିକ ପରିଚାଳନା ନିୟମ ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି । ରାଜସ୍ଵ ନିଅଣ୍ଟକୁ ଧୀରେ ଧୀରେ କମାଇ ରାଜକୋଷୀୟ ସଙ୍କଟକୁ ଏକ ପୋଷଣୀୟ ସ୍ତରରେ ପହଞ୍ଚାଇବାକୁ ହେଲେ ଯେଉଁ ପଦକ୍ଷେପମାନ ନେବାକୁ ହେବ ସେ ବିଷୟରେ ସୂଚନା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ରାଜ୍ୟ ରଣକୁ ଏକ ପୋଷଣୀୟ ସ୍ତରରେ ପହଞ୍ଚାଇବା, ଗ୍ୟାରେଣ୍ଟିର ସୁପରିଚାଳନା ଏବଂ ଟିକସ ରିହାତି ବିଷୟ ଆଦି ଅନେକ ପଦକ୍ଷେପ ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ।

ଆଇନର ପଞ୍ଚମ ପରିଚ୍ଛେଦ ଆର୍ଥିକ ପରିଚାଳନା ଲକ୍ଷ୍ୟ ଉପରେ ଆଲୋଚନା କରିଥାଏ । ଏହା ମଧ୍ୟମକାଳୀନ ଆର୍ଥିକ ଯୋଜନାରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଥିବା ଲକ୍ଷ୍ୟ ଉପରେ ପର୍ଯ୍ୟବସିତ ଅଟେ । ଏହାର ଦୁଇଟି ମୁଖ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଦ୍ଵାଦଶ ଅର୍ଥ କମିଶନଙ୍କ ସୁପାରିଶ ଉପରେ ପର୍ଯ୍ୟବସିତ ଅଟେ । ଏହି ଦୁଇଟି ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେଲା -

୧. ୨୦୦୮-୦୯ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷ ଶେଷ ସୁଦ୍ଧା ରାଜସ୍ଵ ନିଅଣ୍ଟ ଶୂନ୍ୟ ହେବ ।

୨. ୨୦୦୮-୦୯ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷ ଶେଷ ସୁଦ୍ଧା ରାଜକୋଷୀୟ ନିଅଣ୍ଟ ସାମଗ୍ରିକ ଘରୋଇ ଉତ୍ପାଦନର ତିନି ପ୍ରତିଶତକୁ କମାଯିବ ।

ଆଇନର ଷଷ୍ଠ ପରିଚ୍ଛେଦରେ ଆର୍ଥିକ ସ୍ଵଚ୍ଛତା ପଦକ୍ଷେପ ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି । ଯଥାସମ୍ଭବ ଗୋପନୀୟତା ରକ୍ଷା କରି ରାଜ୍ୟ ସରକାର ବଜେଟ୍ ପ୍ରସ୍ତୁତି ସମୟରେ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ଅବଗତି ନିମନ୍ତେ ଆର୍ଥିକ ନୀତି ଓ ଆଭିମୁଖ୍ୟ ସମ୍ପର୍କରେ ସୂଚନା ପ୍ରଦାନ କରିବେ ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଭାଗର ଆର୍ଥିକ ସ୍ଥିତି, ସରକାରଙ୍କ ବାର୍ଷିକ ବୋର୍ଡ ଟିକସ ଓ ଅଣ-ଟିକସ ବକେୟା ରାଜସ୍ୱ ଇତ୍ୟାଦିର ସ୍ପଷ୍ଟ ଚିତ୍ର ସହ କେଉଁ ସଂସ୍ଥାମାନଙ୍କୁ ସରକାର କେତେ ପରିମାଣର ଗ୍ୟାରେଣ୍ଟି ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ କେଉଁ ସଂସ୍ଥା ଗ୍ୟାରେଣ୍ଟି ପରିଶୋଧ କରିନାହାନ୍ତି, ସେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ମଧ୍ୟ ‘Budget at a Glance’ରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ ।

ଦିନକୁ ଦିନ ସରକାରଙ୍କ ଆର୍ଥିକ ବୋର୍ଡ ବଢ଼ି ଛାଲିଛି । ଏହି ଆର୍ଥିକ ବୋର୍ଡର ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତି ଓ ଏହାକୁ ବିଧାନସଭାରେ ଉପସ୍ଥାପିତ କରିବା ପାଇଁ ପରିଚ୍ଛେଦ ୭ରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷ ବଜେଟ୍ ଉପସ୍ଥାପନ କଲାବେଳେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଖର୍ଚ୍ଚ ନହୋଇ ସିଦ୍ଧିଲ୍ଲ ଡିପୋଜିଟ୍ରେ ରହୁଥିବା ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ନହୋଇ ପଡ଼ି ରହିଥିବା କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ସାହାଯ୍ୟ ପରିମାଣ, କୋଷାଗାରରେ ବିଲ୍ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇ ଉଠାଣ ହୋଇପାରିନଥିବା ଟଙ୍କାର ବିବରଣୀ ଏବଂ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅନୁଦାନ ବାବଦକୁ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ତାଙ୍କ ଅଂଶ ବାବଦ ପ୍ରଦାନ କରିପାରୁନଥିବା ଅର୍ଥ ବିଷୟରେ ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟ ଚିତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଆଇନରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଛି ।

ରାଜ୍ୟର ଆର୍ଥିକ ଅବସ୍ଥାର ଉନ୍ନତି ଆର୍ଥିକ ମାନଦଣ୍ଡର ଲକ୍ଷ୍ୟ ହାସଲ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ । ବିଭୀୟ ଦାୟିତ୍ୱବୋଧ ଓ ବଜେଟ୍ ପରିଚାଳନା ବିଳରେ ଏଥିପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଛି । ଏକଥା ସତ୍ୟ ଯେ ଓଡ଼ିଶା ହେଉଛି ଭାରତବର୍ଷର ଦରିଦ୍ରତମ ରାଜ୍ୟ । ରାଜ୍ୟର ଆର୍ଥିକ ସ୍ଥିତି ଉପରେ ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ ଅବଗତ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସରକାର ୧୯୯୯ ମସିହା ଏବଂ ୨୦୦୧ ମସିହାରେ ଏହିପରି ଦୁଇ ଥର ଶ୍ୱେତପତ୍ର ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି । ଖାଲି ଶ୍ୱେତପତ୍ର ପ୍ରକାଶ କରିଦେଲେ ରାଜ୍ୟର ଆର୍ଥିକ ସମସ୍ୟା ଦୂର ହେବ ନାହିଁ, ଏହି ଆର୍ଥିକ ସମସ୍ୟାକୁ ପ୍ରତିହତ କରିବାକୁ ହେଲେ ଆମର ମାନସିକତାର ପରିବର୍ତ୍ତନର ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି । ବିଳମ୍ବରେ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଏ ଦିଗରେ ସଚେତନତା ଆସିଛି । କଠୋର ଆର୍ଥିକ ଶୃଙ୍ଖଳା ସାଙ୍ଗକୁ ବିଭିନ୍ନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆଦାୟ ହୋଇପାରୁନଥିବା ଅର୍ଥ କିପରି ଆଦାୟ ହେବ, ସେଥି ନେଇ ସୁଚିନ୍ତିତ ପଦକ୍ଷେପ ସହ କୃଷି, ଶିଳ୍ପ ଓ ଗମନାଗମନ ଇତ୍ୟାଦିର ସମନ୍ୱିତ ବିକାଶ ଦ୍ୱାରା ଏ ରାଜ୍ୟର ବିକାଶ ହୋଇପାରିବ ।

ଅନୁଶାସନ ସଚିବ
ଅର୍ଥ ବିଭାଗ, ଭୁବନେଶ୍ୱର

ପଛୁଆବର୍ଗଙ୍କ ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ‘ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣମା ଯୋଜନା’

ରାଜ୍ୟରେ ବସବାସ କରୁଥିବା ପଛୁଆବର୍ଗ ଲୋକମାନଙ୍କର ଉନ୍ନତି ସାଧନ ପାଇଁ ସରକାର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଉଦ୍ୟମ କରୁଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ଆର୍ଥିକ ସ୍ୱଚ୍ଛଳତା ବୃଦ୍ଧି ସହିତ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱରୋଜଗାରକ୍ଷମ କରିବା ପାଇଁ ଓଡ଼ିଶା ପଛୁଆବର୍ଗ ଉନ୍ନୟନର ‘ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣମା ଯୋଜନା’ ରାଜ୍ୟ ଅନୁସୂଚିତ ଜାତି / ଜନଜାତି ଉନ୍ନୟନ ଅର୍ଥ ସମବାୟ ନିଗମ ଦ୍ୱାରା ରାଜ୍ୟରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଉଅଛି ।

ଏହି ଯୋଜନାରେ ହିତାଧିକାରୀମାନେ ନିଗମଠାରୁ ରଣ ନେଇ କ୍ଷୁଦ୍ର ବ୍ୟବସାୟ ଦ୍ୱାରା ନିଜର ଆର୍ଥିକ ଅବସ୍ଥାର ଉନ୍ନତି କରିପାରିବେ ତଥା ପରିବାରର ଭରଣପୋଷଣ ଦାୟିତ୍ୱ ମଧ୍ୟ ତୁଲାଇ ପାରିବେ । ଏହି ଯୋଜନା ମାଧ୍ୟମରେ ପଛୁଆବର୍ଗର ଲୋକମାନଙ୍କ ସାଇକେଲ ଓ ଘଣ୍ଟା ମରାମତି ଦୋକାନ, ଦରଜୀ ଦୋକାନ, ପାନ ଓ ଚା ଦୋକାନ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଟେ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଦ୍ଧା ଏହି ନିଗମ ପଛୁଆବର୍ଗର ହିତାଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ୧୦ କୋଟି ୪୦ ଲକ୍ଷ ୮୧ ହଜାର ଟଙ୍କା ରଣ ଯୋଗାଇ ଦେଇସାରିଛି । ୨୦୦୪-୦୫ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷର ଜାନୁଆରୀ ୨୦ ତାରିଖ ସୁଦ୍ଧା ଏହି ଯୋଜନାରେ ନୂଆପଡ଼ା ଜିଲ୍ଲାକୁ ସର୍ବାଧିକ ୧୦ ଲକ୍ଷ ୪୭ ହଜାର ଟଙ୍କା ରଣ ନିଗମ ତରଫରୁ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଇଛି ବୋଲି ଓଡ଼ିଶା ଅନୁସୂଚିତ ଜାତି / ଜନଜାତି ଉନ୍ନୟନ ଅର୍ଥ ସମବାୟ ନିଗମ ସୂତ୍ରରୁ ପ୍ରକାଶ ।